APOLLINIS ET MVSARVM

ΕΥΚΤΙΚΑ ΕΙΣΤΑΣΙΑ,

IN SERENISSIMÆ REGINÆ ELIZABETHAE auſpicatiſsimum Oxoniam aduentum, de-cimo die *Calend. Octobris, An: M. D. LXXXXII.*

OXONIÆ,

Excudebat IOSEPHVS BARNESIVS.

ORNATISSIMO VIRO D. DOCTORI BONDO, ALMAE ACADEMIAE INSIGNI PROCANCELLARIO, & Collegii Magdalenensis dignissimo Præsidi; *Patrono & Mæcenati suo longè optimo.*

ACcipe Mæcenas, cecinit quos nuper Apollo,
Et quos versiculos turba nouena dedit:
Cùm subijt nostros Princeps augusta penates,
Viseret vt doctas Elisabetha scholas.
Carmina nos Musis affinximus ista: sed ecce,
Vilia sunt, tanto nec satis apta choro.
Nec bene tersa satis, nec læui pumice munda,
Digna sed vt iaceant sordibus vncta foris.
Qualiacunque sient, nostro sub nomine poni
Vix patiar, ni sint numine tecta tuo.

BRITISH MUSEUM

Tuæ Dignitati deditissimus,

IOANNES SANFORDV..

IN REGINAE ELIZABETHAE AVSPICATISSIMVM ET EXOPTATISSIMVM aduentum, Apollinis & Musarum εὐκτικὴ Εἰδύλλια.

DVM sedet ad Thamesin Parnassi fonte relicto
Cynthius, hic vitreus lento quà flumine serpit
Isis, & Alfredi doctam vagus alluit vrbem:
Attonitus nouitate loci, cœliqúe solique
Temperie, dixit, certum est hic ponere sedes
Musis perpetuas, huius nunc incola terræ
Dicar, & hunc populum nostro celebrabimus ore.
Vos iuga Pierij montis, vos stagna valete,
Gorgonis vnda vale, valeant & Phocidis amnes.
Affatusque suas comites, quàm turpiter, inquit,
Expulsi patriâ, quàm dulcia liquimus arua,
Quàmque per æquoreos fluctus huc paupere cymbâ
Appulimus, scitis, quanquam meminisse doletis.
Hic tamen & syluas, & prata virentia passim,
(Vera fatebor enim) vix concedentia primis
Cernitis, has terras certe Dea magna tuetur.
Hæc dum mirantur stantes in margine ripæ,
Ecce sub illunem noctem feriata per agros
Turba ruens, inflansque tubas & tinnula sistra,
Clamat adesse deam, proprias vt visat Athenas.
Tum Deus auratâ sumptâ testudine, laudem
Principis aggreditur pulsis ad carmina neruis:
Quem parili studio Musarum turba secuta

Concinuëre, ſono vicinia tota reſultat.

APOLLO.

O Semper querulo carmine barbiton
Gratum Dijs ſuperis, deliciæ Iouis,
Te poſco poſitis prorſus amoribus
Nunc inſigne melos, quale frequens ſonas
Inter lauta dapum fercula cœlitum.
Non Daphne capitis nunc decus vnicum
Noſtri; non Clymene filia Tethyos;
Non Circes genitrix, nec Chione dolo
Quæ me ſenſit anum Dædalionia;
Sed nec Leucathoës thurea virgula
Nunc cantanda tibi eſt: fertilior ſeges
In promptu dabitur carminis aurei.
En Regina ſuo cincta ſatellite,
Herôum celebri nobilium choro
Aſcito, niueis vecta iugalibus,
Muſarûm ſtudijs ſtructa palatia
Exoptata ſubit, quam Procerum cohors
Ambit, purpureis ſplendida veſtibus,
Sublimeſque citis terga premunt equis.
Quos inter Tyrio murice virgines
Diſtinctæ properant, colla monilibus,
Ornatæque ſinus torquibus aureis.
Hos longo ſequitur plebs leuis agmine,

Tantæ

Tantæ festa canens iubila Principi.
Huius tu modulis suauibus, & sono
Dulci fac celebres inclyta numina,
Quæ nos hospitio suscipiens nouo
Tutatur, Latij barbarus incola
Quos diris odijs expulit, & vagos
Eiecit patrijs sedibus exules.

CALLIOPE.

TV qui potenti Ioua regis manu
Poli micantis militiam vagam,
Qui syderum vultus minaces
Comprimis, imperioq; frænas:
Deterge cœlo nubila tempora,
Tollat nociuum Sirius & iubar
Hinc vsque ad Afros, nec procellas
Excitet AEolias Orion.
Obstringe ventos ne rabies Noti,
Imbres furenti depluat impetu:
Absconde Pleiadas madentes,
Atque Hyadas pluuiale sydus:
Ne fortè moto turbine, Principis
Tardetur ardor, quo minùs impigrè
Huc pergat interesse doctis
Litibus, ac lepido duello.
Dies serenus solis ab exitu

Egreſſus, octo perpetuet vices,
Spectaculis vt ter beata
Eliſabeth ſaturata clamet:
Satis iocorum vidimus vndiq;
Satis ſcholarum, riſimus & ſatis;
Nil non probamus; ecce læta,
Plaudite ſæpe dato, recedo.

CLIO.

PAnde ſublimes age læta portas
Sede Muſarum celebris Calæna,
Vrbis æratæ pateant reuulſo
Cardine valuæ.
Aduenit longâ comitata turmâ
Virgo regali trabeata veſte,
Continens ſceptrũ manibus tremendũ
Eliſabetha
Ite vos ciues date dona Diuæ,
Principi Prætor gladium reſignet,
Lictor huic faſces ferat, & ſecures
Tradat habendas.
Nos nouem quales deceant ſorores,
Promimus ſacros codices, ſcholarum
Aureos fœtus; damus hæc benignæ
Pignora mentis.
Munus amborum capiet ſerenâ

Fronte,

Fronte, quòd Marti ſimul & Mineruæ
Apta, natiuo Genio vtriuſque
Nouerit arma.
Feruet ad pugnas animo virili,
Sicut armatas ruit in cohortes,
Dignior certè meliore ſexu
Volſca Camilla.
Fertur ad pacis ſtudium ſuapte
Sponte, dũ ſtringit manus vna ferrũ:
Alteram ſacri tenet occupatam
Pagina verbi.
Pallas vtrinque eſt: vacat illa doctis
Literis, & quas faciunt lituras
Bella, ſubridens probat: Arte, Marte
Nobilis æquè.
Ergò coniunctis animis precemur
Principi tantæ ſenium Sibyllæ,
Copias Xerxis, cumuloſque Crœſi
AEris & auri.

THALIA.

SAlue conſpicuũ decus Brytannûm,
Tu regum ſoboles, iubar perenne
Lucis, cura Iouis, fauor deorum.
Te Diuam colimus, Deam canemus
Muſis propitiam, benigna cuius

Promit dextera liberalitatis,
Gazas Attalicas opem roganti.
Non ignara mali faues egenis,
Extorres miseros domo paternâ
Tu Regina capis domo patenti.
Olim Sidonis vt vagos Elisa,
Teucros hospitio suo fouebat.
Viuas perpetuo beatâ regno,
Et votis habeas deum annuentē,
Ciues morigeros: citâ rebelles
Plectantur nece perduelliones,
Qui turbare volunt tuam quietē.
De cœlo tibi Ioua largiatur
Annos Nestoriæ pares senectæ,
Lætos vt videas diu Brytannos,
Læti & te videant diu Brytanni.

EVTERPE.

ERgò ades Elisabeth nostros visura penates,
Pieridumque domos?
Ergò ades vt spectes exercent qualia nostræ
Ludicra bella scholæ?
Hic nobis supremus honos: en erigit omnes
Nominis aura tui.
Cœlica Diua vides reficit quàm suauiter omnes
Numinis vmbra tui.

Cernis vt ampla cohors iuuenum per cõpita paſsim
Denſat vtrinque vias.
Per vicos glomerata frequens ſtant ordine longo
Gens onerata ſtolis.
Hi tibi gratantes clamant (lectiſsima Princeps)
Viuat Eliſa diu.
Viuas, & firmâ teneas pro iure precantur
Regia ſceptra manu.
Tu parili ſtudio doctas fœliciter artes
Dulcis alumna foue.
Præſide te noſtri floreſcant roſtra Lycæi
Principe te vigeant.
Sic veniente die ſubſellia noſtra ſonabunt,
Et fugiente canent:
Viuat Eliſa diu nobis, poſt funera ſemper
Viuat Eliſa Deo.

ERATO.

IOuis cerebro tu Dea
Prognata, noſtræ quæ præes
Turbæ, regiſque feruidos
Gentis togatæ ſpiritus:
Suffunde venam fertilem,
Atque inde vires cœlitùs
Ad carmen aureum, tuo
Dignum choro, dignũ chely.

Tu

Tu mitis inuentrix ſacræ
Oliuæ ades, mater bonæ
Pacis, virenti fronde fac
Ornes alumnos obſecro:
Vt prodeamus obuij
Ramo arboris tuæ, velut
Caduceo inſignes; adeſt
Proles Iouis, Princeps pia,
Virgo diſerta, publicæ
Quietis altus quam ſubit
Amor, colona ſcilicet
Fontis Caballini, tuo
Sancto dicati numini:
Tuas Athenas quæ colit,
Et nunc ſuâ præſentiâ
Exornat artifex proba.
Hìc ergo defigat pedem,
Trahatq; longas hîc moras:
Fauſto & recedens te duce,
Iter capeſſat omine.

POLYHYMNIA.

SIc te, Diua potens, regat
Tutis auſpicijs Iupiter optimus,
Vt quocunque feras pedem,
Vites inſidias cautiùs anguibus.

Nep-

Neptunuſque maris Deus,
Sic circum Albionis candida littora
Æſtu perpetuo fremat,
Hoſtes vt rapidis fluctibus arceat.
Sic Mars veſte adamantinâ
Munitus vigiles excubias agat:
Ne ſicarius impio
Telo virgineum perterebret latus.
Illum ex cautibus editum
Credo Caucaſijs, quē Armenius leo
Seuit, Tigris & vbera
Admouit genitrix, nutrijt aut lupa:
Cui primo ſtetit in manu,
Regalem ſitiens pugio ſanguinem.
Dij nos fœmineum genus
Tutentur faciles numine prouido.
Vt quas inualidas facit
Sexus, quas faciunt innocuas pudor,
Candor, caſta modeſtia;
Fortes efficiat, fulciat & Deus.

MELPOMENE.

COEli monarcha, præpotens deûm ſator,
Et rex bonus mortalium,
Cui præpes ales armiger ferox gerit
Faces coruſcas fulmine:

De ſede ſublimis throni nos deſpice
Stratas humi Sororculas,
Et voce ſupplici rogantes, vt velis
Anglam beare Principem.
Tu fac auitum hæres diu ſolium premat
Prognata virgo regibus;
Diadema fronte, ſceptra fac manibus ferat,
Regatque Gentem bellicam
Paciſq; cum dici parens cupiat bonæ,
AEuo fruatur optimo.
Et ſi quod vlcus, publicæ aut peſtis rei,
Tam corneis fibris ſiet,
Qui fortis auſis impijs, ſtruat ſcelus
Tibi ſacratæ Virgini:
Tu ſtringe ſulphureum pater telũ citò
In tam feri monſtri caput;
Vt mole preſſus Aetnæâ Enceladi leuet
Onus, latuſque languidum,
Ne viuus aërem ſceleſto polluat
Oris ſui contagio:
Aut ſi ſuperſtitem velis, notam gerat
Quam cædis author, carnifex
Et primus infami tulit maculâ, graue
In fratre deſignans nefas,
Vt ſic cruces homicîda ſtigmaticus malæ
Mentis perennes ſentiat.

TERPSICHORE.

VOs lanificæ trina Sorores
Numina, quarum est texere fatum:
Queis pulchra colus tenui filo
Fundit nostræ stamina vitæ:
Nostris precibus sistite cursum
Vestris digitis: dulcis Elisæ
Tardo currat pollice fusus.
Vos Penelopes æmula turba,
Sedula quicquid fortiter vrget,
Fessa diurno dextra labore:
Rursus tacita nocte retexat.
Et Mygdonij senis ætatem,
Et quos Nestor viderat annos
Per tria sæcula, vatis & ævum
Dircæi, vetulæ siue Sybillæ:
Faciles nostræ apponite Elisæ.
Spargant seri tempora cani,
Nullaque frontem ruga senilis
Aret, aut tremulos fulciat artus
Fractos senio triste bacillum.
Maneat pulchro candor in ore,
Decor & malas roseus tingat
Semper solito more rubentes.
Nũquam (id certè dabitis nunquã)

Pectus tantæ Principis, atri
Læthi durus sauciet ictus.
At quia fatum ferre necesse est,
Serò saltem funera curet.

VRANIA.

ILla ego, quâ viuunt orbes, animantur & ignes,
Cuius mouentur spiritu sydera clara poli:
A Ioue nacta genus, cœlo notissima virgo,
Cuius coruscâ splendidum nomen ab arce gero:
Signaui, Regina, locos vbi stabis in axe,
Postquam supremum mors tibi clauserit atra diē.
Est locus Erigonen inter plaustrumque Boötæ,
Cœlo sereno lucidus, conspicuusque sole:
Vnde micat rutilum pulchræ Minoïdis astrum,
Et Iulium sydus cui Roma superba subest.
Hinc tua subiectis radiabit stella Brytannis,
Et lene nautis Anglicis sparget amica iubar.
Tu Cynosura tuis, Heliceq; per æquora vectis
Hinc nauibus clara feres præuia luce faces.
Duxque per ambiguos tractus, ad littoris oras
Sistes, quiescat vt suo tuta carina vado.
Pone metum, Princeps, sedes tibi certa paratur
Stellas & æther parturit, iā tibi mundus ouat.
Sera tamen subeas fœlicia regna precabor,
Vt fulgeas throno diū, celsior inde polo.

Hæc

HAEc cecinere nouē Phœbo præeunte Sorores
Aönides, plauſuq; dato nemus omne remugit.
Hinc Regina potēs plumatis tracta quadrigis,
Auratiq́ue rotis currus, atque agmine denſo
Nobiliū Procerū comitata ſubintrat Athenas,
Virgine de tantâ, de tanta Principe lætas.
Quam ſolito incedens telis armata tenore,
Solenni de more cohors deducit ad ædes,
Sumptibus Attalicis quas ſtruxit Wolſeus olim.
At diuerſa petunt venerandi tecta Dynaſtæ,
Inuiſuntq́ue domos alias, quas laudibus ornāt,
Miranturq́ue ſuis cum Fundatoribus arces.

Ædes Chriſti.

Stat procul à reliquis rediuiui Solis ad ortū,
Nobile Gymnaſium Waynfleti; proxima cuius
Vnda lauat muros, vbi tardo labitur amne
Charwellus, lentiſq; interſecat arua fluentis.
Ampla dom⁹, ſpacioſa loco, ſpecioſa ſuperbas
Oſtendit portas, ſurgunt faſtigia pinnis;
Intus & è pictis camerata cubilia tignis,
Fundatoris opes & opus ſine voce loquuntur.

Collegium Diuæ Mariæ Magdalenæ.

Conuocat huc regni Primores, Præſes ab aulâ
Principis huc miſſus, quē tota Academia patrē
Suſpiciens reuerēter amat, quem vita probatis
Moribus exornat, quem pagina ſacra diſertum
Efficit, & grauitas decorat non tetrica frōtem.
Hoſpitibuſque ſuis epulum facturus opimum,

D. Doctor Bondus almæ Vniuerſitatis Procancellarius.

Tantos conuiuas dapibus genialibus explet.
Dulcia vina cado depromit, fercula magnis
Sumptibus accerſit; circumſtant ordine lõgo,
Qui mẽſas onerent famuli qui vina miniſtrent,
Cœlatoſq; ſcyphos, aurataq; pocula ponant.

Legatus Gallicus.

Diſcũbunt ſatrapæ: tũ prima ſedilia magnus
Auguſta grauitate premit Legatus ab oris
Celtarum miſſus, clari Bourbõnis imago,
Bellica magnanimũ quem iactat Gallia regẽ.

D. Cecilius magnus Angliæ Theſaurarius.

Nobilis à dextra ſequitur Cecilius heros,
Vir grauis & doctus, veræ pietatis amator,
Facunduſq; ſenex, *æui prudentia noſtri.*

De Neſtore Ouid. li. 12. Metamorph.

Qui deſignatus Quæſtor primarius, amplo
Præficitur fiſco: ſapiens vigilanſque Senator,
Principis & patriæ grauiora negotia tractat.

Comes Vigorienſis.

E regione locũ tenuit Comes inclytus ille,
Fertilis eximium cui dat Vigornia nomen.
Quẽ gentile decus, quẽ laus, & laurea magnæ
Cognitionis, amor patriæ, proſapia, clarum

D. Herbert. Henr. Somerſet.

Efficiunt: geminos cuius de corpore natos,
Spiranteſq; patris generoſo in pectore mores,
Nobilium fratrum par nobile, ſuſcipit alma
Magdaleẽna domus, tanto & lætatur alumno.

Comes Cumbriæ.

Affuit his epulis generoſus Cũbrius heros,
Feruidus ad pugnas, qui ter congreſſus Iberis,
In quos (nauali bello violenter adortus)

Hor-

Horribili tonitru Vulcania dirigit arma,
Omnibus & gemmis,& mercibus exuit Indis,
Lætus & in patriam ſpolijs remeauit onuſtus,
Sic fatus ſocios:En viuis gloria nobis
Se ſpondet comitem,ſed quid ſi merſus arenis
Cum duce miles(ait)caderet ſine honore ſepulchri?
Marmoreo tegitur tumulo qui cõditur vndis.
Ordine tum ſequitur Dominus Pembrochius, ipſe *Comes Pembrochia.*
Nobilitatis honos, cuius præconia cantat
Cambria, quam dextrè tranquillâ pace gubernat,
Rite ſecans lites Iudex, ac iurgia Præſes.
Quem fauiſſe pijs, homines coluiſſe diſertos,
Relligioſa fides,& numinis entheus ardor
Edocuit: puer huc patrem comitatus euntem
Sedit conuiuas inter,prænobilis hæres
Indolis egregiæ,ſed cui *ſtat meſſis in herbâ.*
D. Herbert: filius Comitis Pembroch: cuius illud eſt Emblema.
Proximus accubuit reliquis Eſſexius heros,
Nobilis & ſapiens, ſuperãs iuuenilibus annis
Cognitione ſenes, canoſque ætate magiſtros.
Comes Eſſexiæ magiſter Equitum.
Qui doctos homines miratur, doctior ipſe;
Mæcenaſque bonos paſſis amplectitur vlnis.
In bello pugnax, vir ſtrenuus, ἀνὴρ Ἄρηος,
De Titareſio Heſiod. in lib. περὶ ἀποπίδος τῦ ἡγεμόνος.
Quius in Hyſpanos res forti pectore geſtas,
Senſit ab occiduo Luſitania ſole tepeſcens,
Dum per agros medios ruit acer, & ipſe ſuperbæ
Pulſat Vlyxbonæ ferratâ cuſpide portas.

Cuius & insultus (dum vitæ prodigus ardet
Afflictos Gallos tegere auxiliaribus armis)
Laudibus Armoricæ celebrat gens incola terræ.
Ille cito subiectus equo quinaribus ignes
Spirat, & indocilis rigidum mordere lupatum
Spumeus exultat, sequitur te Regia Virgo
Clarus eques, milesque ferox, Equitūque magister.

Comes South Hamptoniæ.

Post hunc insequitur clarâ de stirpe Dynasta,
Iure suo diues quem South-Hamptonia magnum
Vendicat heroem; quo non formosior alter
Affuit, aut docta iuuenis præstantior arte;
Ora licet tenerâ vix dum lanugine vernent.

D. Howardus magnus Angliæ Admirallius.

Assidet his Satrapis multùm celebratus Houärdus,
Corpore procero & reliquos supereminet omnes.
Magna Ducum soboles, proauorum clara propago,
Cui soli Regina fauens de stemmate tanto,
Iussit vt illius tutelæ Regia Classis
Mandaretur, onus non quouis remige dignum,
Sed magnis cautisque viris & pectore forti.

D. Strange filius Comitis Derbiensis.

Nec tuus hinc aberat, Comes inclyte, filius hæres,
Derbia cui paret, quemque Insula Mona salutat
Regem, sed talem qui magnæ iussa capessis
Principis, illius sceptro tua iura resignans:
Qui diadema geris quod nectit bractea plumbi,
Vilior argento, fuluoq; impurior auro.
Hi sunt (si memini) tua qui conuiuia Præses,

Qui

Qui Waynflete tuos caſtos adiëre penates.
Intererant alij plures de gente minori,
Quos taceo, cunctos quia percenſere moleſtum eſt.
Vnus abes Sackville choro dilecte togato,
Maximus vrbis honos, Academia noſtra patrono
Quo gauiſa ſuo eſt,& Mæcenate benigno.
Quæ tibi ſic loquitur; cur gaudia noſtra moraris,
Vocibus & votis cùm ſis mihi mille petitus?
Oſtendunt crebri gemitus, querimonia triſtis,
Quàm ſit dulce frui, quàm te caruiſſe dolendum.
Hinc tamen ad regni maiora negocia miſsus
Cogeris eſſe procul, quem munia magna fatigant,
Curaq́; ſollicitum diſtringit adeſſe volentem.
Quod quoniam Regina tui fidiſsima iuſsit,
Poſtulat obſequium; quare parere neceſſe eſt.
Hæc, inquam, mihi viſa queri: ſtupor ora deinceps
Occupat, & matris natorum iuncta querela eſt.
Hi ſedêre Duces, vario ſermone trahentes
Tempus, & appoſitis ſatiantes corpora menſis.
Iſta quibus viuâ dicenda poëmata voce
Si licuiſſet erant; ſubitò ſed rumor ad omnes
Pertigit, egreſſam thalamo, tectoque relicto,
Reginam Diuæ properare ad Virginis ædes.
Protinus vt dederant vltrò citròque ſalutem,
Diſcedunt; magnas capit hoſpes ab hoſpite grates.

D. Buckhurſtius ſummus Academiæ Oxon: Cancellarius.

Conuiuantibus regijs Conſiliarijs pauca quæ *dicenda erant carmina.*

HActenus, egregij Proceres, ſpectaſtis honorem
Quem dedit effuſo ruris gens incola cenſu,
Turbaque magnificis epulis generoſior auxit.
Nunc, quibus applaudit vobis Academia votis,
Excipit & quantis vrbs vndique læta triumphis
Principis aduentum, feſtâ plebecula voce
Teſtatur, vacuas quatiens clamoribus auras.
Nec ſua ſunt tantùm plaudenti gaudia vulgo,
Verbaque non ſolùm ſpirantibus edita fibris
Vocales ſparſere ſonos: ſub turribus altis
Pendula pulſatis tremuerunt ictibus æra.
Muta domus loquitur candenti perlita gypſo,
Picta coloratis trabibus; minioque renidens
Clamat Io paries, & mœnia celſa videntur
Submiſiſſe caput, vobiſq; aſſurgere portæ,
Vt veſtris meritis reuerentia debita fiat.
Veſtit honoratos herôas gloria tanta.
Gaudia ſic ciues peragunt, ruriſq; coloni
Sic partes egere ſuas: nos, altera turba,
Nos humiles Muſæ, tenues humileſq; myricæ
Quas dabimus grates? gratæ quæ munera mentis?
Nulla ſub his tectis gemma, aut pretioſa ſupellex,
Tranſtulit Eôis qualem mercator ab Indis.

Non

Non Syræ merces, non lamina fulua metalli
Danda venit nobis, non byſſina tela, quotannis
Qualia ab arboribus depectunt vellera Seres.
Viuimus hic tenui quadrâ, ſtat paupere menſâ
Parca Ceres, raro feruent conuiuia Baccho.
Ergò quid è noſtro promemus pectore? certe
Vota decent humiles & verba precãtia Muſas:
Hæc ſatis vna placent vobis, ſi nil damus vltrà,
Cum ſimus tenues molimur grandia fruſtrà.
Viuite fœlices, & limina noſtra frequenter
Viſite, conſpicui Proceres, famulantia veſtris
Nutibus, has ædes, hæc tecta, has Palladis arces
Structas à veſtris proauis, munite fauore.

Eiſdem honoratiſſimis viris.

ROmulus, vt fertur, iaculũ dum librat in aprũ,
Colle Palatino raſilis haſta ſtetit.
Et creuit ſtabilita nouis radicibus arbor,
Frondeſcenſq; altas ventilat illa comas.
Floruit, & populo miranti præbuit vmbras,
Donec in Imperio ciuica bella ſilent.
Poſt vbi Cæſaream diſcordia fregerat vrbem,
Sanguineq; imbuerat plebs furiata manus:
Protinus excuſſis folijs ruit Itala cornus,
Aruit, & ramos exuit alta ſuos.

Romuli haſta in cornum arborem mutata, Ouid. Met lib. 15. creuit & viruit vſq; ad tẽpora belli ciuilis ſub Iulio Cæſare, Plut. in vitâ Romuli.

Veſtris (aurati Proceres regniq; Senatus)
Fraxinus auſpicijs, conſiliiſque viret.
Lancea fit laurus, frameam pacalis oliua
Veſtit, & inducto cortice fronde tegit.
Nos inter Martis lituos fera bella minantes,
Securos agimus pace vigente dies.
Dumque ruunt alij ſtrictis in vulnera telis,
Auſpice Reginâ terra Brytanna canit.
Et canet aſſiduò, tutaque quieſcet in vmbra,
Si pugnæ veſtra ſedulitate cadant.
Sin fremat infeſtis odijs, & concitus œſtro,
Imperio populus libera colla gerat:
Concidet Iliacis ſubitò gens noſtra ruinis;
Concidet Eliſabeth; Curia ſacra ruet.
Quæq; prius tereti ſuccreuerat arbor ab haſtâ
Cæſa dabit noſtræ tela cruenta neci.
Arceat hoc noſtris Deus à ceruicibus omen,
Et pia pro regno ſint rata vota velit.
Publica res vigeat, ſalvũ cum Principe vulgus
Floreat, hoſtiles nec tremat illa dolos.
Voſque, quibus regni ſunt tota negocia curæ,
Qui conſulta datis, ter generoſa cohors:
Promite ſolertes fæcundi pectoris artes,
Ferueat vt ſacrum Relligionis opus.
Quæ nunc ingenijs malè cõuenientibus acta,
Litibus innumeris, diſſidijſque gemit.

Sic

Sic Deus intererit vestris conatibus, et vos
Diriget afflatu Spiritus ipse suo.
Sic dabitur semper vestris & fascibus hæres,
Consulis & proles vestra subibit onus.
Viuite nunc læti, vobis pincerna Deorum,
Nectaris & succos, Ambrosiamque ferat.

Bon prou vous face.

FINIS.